

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1023/70

af 25. maj 1970

om fastlæggelse af en fælles procedure for administrationen af kvantitative kontingenter.

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113.

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament¹⁾ og ud fra følgende betragtninger:

Der må i Fællesskabet være en procedure for administrationen af kvantitative import- og eksportkontingenter, der er fastsat autonomt eller på grundlag af indgåede aftaler;

denne procedure kan foreløbig være begrænset til at omfatte fordelingen af fællesskabskontingenterne på en passende måde samt fastsættelse af en række bestemmelser om udstedelsen af indførsels- og udførselstilladelser og om det administrative samarbejde mellem de enkelte stater og Fællesskabets myndigheder,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning gælder for administrationen af kvantitative import- og eksportkontingenter, som Fællesskabet har fastsat autonomt eller på grundlag af indgåede aftaler.

Artikel 2

1. Rådet fastsætter med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen såvel kontingentet som de kriterier, efter hvilke dette i overensstemmelse med den i artikel 11 omhandlede fremgangsmåde skal fordeles. Disse kriterier kan om fornødent være talmæssige angivelser for fordelingen.

2. For at opnå en bedre udnyttelse af kontingentet kan fordelingen heraf tilpasses i overensstemmelse med den i artikel 11 fastsatte fremgangsmåde under hensyntagen til de kriterier, som Rådet ved kontingentets fastsættelse i

overensstemmelse med den herfor fastsatte fremgangsmåde eventuelt måtte have fastlagt for denne tilpasning.

3. Kontingentet kan forhøjes, når Fællesskabets interesser kræver det, og Rådet ikke ved kontingentets fastsættelse i overensstemmelse med den herfor fastsatte fremgangsmåde har truffet anden bestemmelse.

Forhøjelsen foretages i overensstemmelse med den i artikel 11, stk. 1 og 2, og stk. 3, litra a) og b), fastsatte fremgangsmåde under hensyntagen til

- a) de krav, den økonomiske politik samt den autonome og den på aftaler beroende handelspolitik stiller, herunder nødvendigheden af i visse tilfælde at åbne messekontingenter.
- b) markedssituationen for den pågældende vare i Fællesskabet.
- c) betydningen af, at opnåelsen af det med oprettelsen af kontingentet tilstræbte mål ikke bringes i fare, og at fællesmarkedets gnidningsløse funktion sikres.

4. Når en medlemsstat har givet indførselsbevillinger svarende til sin andel af kontingentet og konstaterer, at dens importmuligheder ikke er tilstrækkelige, underretter den Kommissionen herom. Denne forelægger omgående sagen for det i artikel 10 omhandlede udvalg, der særligt undersøger, om kontingentet bør forhøjes eller fordeles på en anden måde. Er der ikke inden tre uger efter den dag, sagen blev forelagt udvalget, i overensstemmelse med den i artikel 11 fastsatte fremgangsmåde truffet nogen fællesskabsafgørelse med hensyn til anmodningen om forøgede importmuligheder, kan den pågældende medlemsstat under hensyntagen til de i stk. 3, litra a), b) og c) anførte faktorer tillade yderligere import på indtil 20% af sin oprindelige kvota, medmindre Rådet ved kontingentets fastsættelse i overensstemmelse med den herfor fastsatte fremgangsmåde har truffet anden bestemmelse.

Bestemmelserne i dette stykke gælder indtil 31. december 1972. Inden dette tidspunkt træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om, hvilke tilpasninger der skal foretages heri.

¹⁾ EFT nr. C 65 af 5.6.1970, s. 6.

Artikel 3

De kvoter, der tildeles medlemsstaterne, offentliggøres. Medmindre andet bestemmes, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Senest tre uger efter hver fordeling af et kontingent bekendtgør medlemsstaterne gennem en officiel meddelelse, for hvilke varer og efter hvilke retningslinier der gives tilladelse til indførsel eller udførsel. Der kan i overensstemmelse med den i artikel 11 fastsatte fremgangsmåde sættes en anden frist.

Artikel 5

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 6 udsteder medlemsstaterne inden for deres kvota ind- og udførselstilladelser, enten efterhånden som ansøgningerne modtages eller efter en samlet behandling af disse.

2. Når ansøgningerne behandles, efterhånden som de modtages, må fristen mellem datoen for ansøgningens modtagelse og det tidspunkt, hvor afgørelsen om ansøgningen træffes, ikke overstige tre uger.

3. Ved en samlet behandling af ansøgningerne fastsættes der en frist for indgivelse heraf på højst én måned. Afgørelse om ansøgningerne skal træffes senest to måneder efter udløbet af denne frist.

4. Der kan i overensstemmelse med den i artikel 11 fastsatte fremgangsmåde sættes andre frister for ansøgningernes indgivelse og deres afgørelse.

Artikel 6

1. En vare, der er omfattet af et importkontingent, kan kun overgå til fri omsætning som omhandlet i artiklerne 9 og 10 i traktaten mod fremlæggelse af en indførselstilladelse.

2. En vare, der er omfattet af et eksportkontingent, må kun udføres af Fællesskabet mod fremlæggelse af en udførselstilladelse.

3. Indførsel eller udførsel, der finder sted på grundlag af ind- eller udførselstilladelser som omhandlet i stk. 1 og 2, afskrives på den medlemsstats kvota, der har udstedt tilladelserne.

Rådet kan ved fastsættelsen af kontingentet i overensstemmelse med den herfor fastsatte fremgangsmåde bestemme, at varer, der i henhold til reglerne om aktiv forædling med hjemmel i Rådets direktiv af 4. marts 1969¹⁾ bringes ind i Fællesskabets toldområde, ligeledes skal afskrives på den medlemsstats kvota, i hvilken de indbringes.

Den omstændighed, at en medlemsstats kvota er op-

brugt, er ikke til hinder for, at der foretages yderligere aktiv forædlingsvirksomhed.

Andet afsnit gælder ikke for varer, der er bestemt til anvendelse ved udførelsen af en lønforarbejdningskontrakt med en i et tredjeland etableret person.

4. Når en vare, der er omfattet af et eksportkontingent, ved udførslen til et tredjeland transporteres gennem en anden medlemsstats område end den, i hvilken eksportformaliteterne er foretaget, finder bestemmelserne i Rådets forordning (EØF) nr. 542/69 af 18. marts 1969 om fællesskabsforsendelse²⁾ samt de bestemmelser til dennes gennemførelse, der er truffet eller skal træffes, anvendes.

Artikel 7

Vanskeligheder, der måtte opstå i forbindelse med anvendelsen af artiklerne 4, 5 og 6, særlig med hensyn til retningslinierne for udstedelsen af ind- og udførselsbevillinger, løses i overensstemmelse med den i artikel 11 fastsatte fremgangsmåde.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne giver inden for de første 20 dage i hver måned for hvert kontingent Kommissionen meddelelse om

- a) den samlede mængde eller værdi af de varer, for hvilke der i den foregående måned er udstedt ind- eller udførselstilladelser;
- b) den samlede mængde og værdi af de varer, der er importeret eller eksporteret i måneden forud for den under litra a) nævnte måned.

2. De giver på betingelser, der er fastlagt i overensstemmelse med den i artikel 11 fastsatte fremgangsmåde, Kommissionen alle yderligere oplysninger, der ifølge samme fremgangsmåde anses for nødvendige til bedømmelse af kontingentets udnyttelse.

3. Meddelelserne fra medlemsstaterne opdeles på varer og eksportlande. Kommissionen underretter straks de andre medlemsstater.

Artikel 9

De oplysninger som er modtaget i medfør af denne forordning må kun anvendes til det formål, hvortil de er udbedt.

Artikel 10

1. Til administration af kontingenterne oprettes et udvalg – i det følgende benævnt »udvalget« – bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og under forsæde af en repræsentant for Kommissionen.

2. Udvalget fastsætter sin forretningsorden.

Artikel 11

1. Når der henvises til den fremgangsmåde, som er fast-

¹⁾ EFT nr. L 58 af 8.3.1969, s. 1.

²⁾ EFT nr. L 77 af 29.3.1969, s. 1.

sat i denne artikel, indbringer formanden sagen for udvalget, enten på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de pågældende spørgsmål haster. Udvalget afgiver udtalelse med et flertal af 12 stemmer, idet der tildeles medlemsstaternes stemmer vægt som angivet i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når disse er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.
- b) Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller når der ikke foreligger nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.
- c) Har Rådet ikke truffet afgørelse inden udløbet af en frist på 3 måneder, efter at det har fået forslaget forelagt, vedtager Kommissionen de foreslåede foranstaltninger.

Artikel 12

1. Udvalget kan behandle ethvert andet spørgsmål om anvendelse af denne forordning, som rejses af formanden, enten på dennes initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant.

2. Udvalget undersøger regelmæssigt såvel virkningerne som den økonomiske og handelsmæssige berettigelse af de i henhold til denne forordning administrerede kontingenter. Finder Kommissionen, at ophævelse, forhøjelse eller en hvilken som helst anden ændring af disse kontingenter er påkrævet, forelægger den straks Rådet et egnat forslag.

Artikel 13

Denne forordning gælder ikke for landbrugsprodukter,

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. maj 1970.

På Rådets vegne

L. MAJOR

Formand

der omfattes af en markedsordning. Dersom Rådet beslutter at oprette kontingenter for sådanne varer, fastlægger det samtidig bestemmelserne for kontingenternes administration.

Artikel 14

1. Senest den 31. december 1972 træffer Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen afgørelse om de tilpasninger, der skal foretages i denne forordning, især med henblik på fuldtud at sikre, at import- eller eksportforretninger inden for rammerne af de fastsatte kontingenter kan gennemføres samtidig inden for hele Fællesskabet.

2. Indtil dette tidspunkt

- kan hver medlemsstat nægte at udstede ind- eller udførselstilladelser for personer, der ikke er etableret inden for dens område; denne bestemmelse berører ikke de forpligtelser, der følger af direktiverne om etableringsfrihed og den frie udveksling af tjenesteydelser;
- er ind- og udførselstilladelserne med forbehold af de i artikel 6, stk. 4, omhandlede bestemmelser kun gyldige i den medlemsstat, der har udstedt dem;
- finder bestemmelserne i artikel 6, stk. 1 og 2, ikke anvendelse på den særlige import eller eksport, som nationalt er fritaget for formaliteter i henhold til bestemmelserne for udenrigshandelen, forudsat at begrænsninger i værdi, mængde eller anvendelse heraf sikrer, at opnåelsen af det med kontingenternes fastsættelse tilstræbte mål ikke bringes i fare.

Artikel 15

Rådets forordning (EØF) nr. 2043/68 af 10. december 1968 om den gradvise indførelse af en fælles procedure for administrationen af kvantitative kontingenter ved import i Fællesskabet¹⁾ ophæves.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

¹⁾ EFT nr. L 303 af 18.12.1968, s. 39.